

НЕБЕСНА КНИЖКА

**А хто питиме воду, що
Я йому дам, прагнути
не буде повік, бо вода,
що Я йому дам, стане
в нім джерелом тієї води,
що тече в життя вічне.**

№ 10 (125)
жовтень 2023 р.

Всеукраїнська щомісячна християнська газета
Розповсюджується безкоштовно. Друкується на пожертви читачів

Не зважаючи на жорстоку та три-валу війну, в Україні у розпалі жнива. На полях видніється сучасна техніка, зернозбиральні комбайни. По великій Божій милості українська нива дала цього року щедрий урожай не тільки зернових культур, але маємо також великий збір різних овочів та фруктів. Попри все горе та непоправні військові втрати, до Бога несуться слова хвали та подяки, що Він не залишив без прожитку нашу країну в цей важкий час. Бог є вірний своїм обітницям, саме тому наша земля існує до цього часу, не зважаючи на засилля зла, що панує навколо: війни, хвороби, стихії, катаклізми і т. п. Справа в тому, що ще у стародавні часи Бог дав праведному Ною, а через нього і всьому людству, обіцянку, що води потопу більше ніколи не прийдуть на землю, тобто, що земля не буде знищена: *«Надалі, поки існуватиме земля: сімба й жнива, холоднеча і спека, літо й весна, день і ніч не перестануть!»* (Бут. 8:22).

Сімба і жнива являються дуже важливим періодом у всіх країнах на нашій планеті, адже від отриманого врожаю залежить виживання та забезпечення продовольством усіх жителів. По суті, результат жнив у значній мірі визначає подальшу долю населення. Темі жнив, порі збору врожаю у Біблії присвячено дуже багато уваги. Щорічне відзначення цих подій було Божою постановою для народу Ізраїля як для людей, які знали Бога, шанували Його та поклонялися Йому. Відзначення цих свят мало щорічно нагадувати євреям, що їхнє життя та добробут залежить від Бога, бо саме Він являється джерелом забезпечення та благополуччя.

В Ізраїлі жнива святкували двічі – на початку жнив (називалося свято перших плодів) і в кінці року (називалося свято збору плодів). Це робили згідно постанови Господньої: *«І свято жнив, першоплоду праці твоєї, того, що сіятимеш в полі; і свято збирання врожаю під кінець року, як збереш те, біля чого працював ти у полі.»* (Вих. 23:16). Християни також мають традицію відзначати свято збору врожаю. Ми це робимо, звичайно ж, восени, коли закінчуються жнива та збір плодів. Головна мета цього свята – вшанувати Бога щирою подякою за плоди землі, які Він дарував нам. Адже наша важка праця посіву та обробітку землі була увінчана

ОСТАННІ ЖНИВА

Богом добрим результатом – рясним урожаєм.

Але хотілося б підняти тему інших жнив, про які також говорить Слово Боже і які мають найважливіше значення у житті всіх людей. Це – духовні жнива. Жнива – це пора збору врожаю та плодів землі. Але поняття жнив використовується також і в переносному розумінні. Жнива – це підсумок життя людини. По контексту Біблійного вчення життєві жнива має кожна людина, вони приходять, коли закінчується її життя, і часто цей момент настає несподівано, коли його не очікують. Кінець нашого життя – це період, коли ми маємо постати перед Богом із тими плодами, які ми принесли Йому протягом нашого життя. І відповідно до результату життя визначається наша доля у вічності. Передтеча Ісуса Христа Іван Хреститель закликав людей: *«Отож принесьте достойний плід покаяння!»* (Мт. 3:8). Тобто, перший плід, який людина має принести Богу, який Він від неї очікує, – це покаяння в гріхах, визнання своєї гріховності. Покаяння має бути не на вустах, а проявитися через наші діла, через перемену нашого життя, саме такий плід покаяння Бог прийматиме. Ще один плід – це святе і побожне життя згідно із вченням Ісуса Христа: *«Тепер же, як ви визволились від гріха і стали слугами Богу, ви маєте плід ваш на освячення, а кінець – життя вічне.»* (Рим. 6:22). Закон жнив один для всіх – все, що людина сіє, те вона і жатиме. Не можна посіяти зло і ненависть, а пожати добро і благословення. І жнива приходять як у життя тих, хто служить Богові, так і до тих, хто Його не знає, тому що всі Божі закони і принципи працюють незалежно від нашого бажання. Закон сіяння і жнив був створений Самим Богом, як і, наприклад, закон земного тяжіння. Як не можна нехтувати законом земного тяжіння, бо це небезпечно для життя, так не можна нехтувати і Божими духовними законами, бо це

А під час жнив я
женцям скажу: зберіть
перше кукіль та
зв'яжіть його в снопи,
щоб його спалити;
пшеницю ж складіть у
мою клуню. Мт. 13:30

несе небезпеку не тільки для земного життя, але й для вічності. З кожним днем ми все більше наближаємося до якогось жнив у нашому житті. Ми собі можемо думати, що те, що ми накоїли в житті, з плином часу якось забудеться, проіде, і розплата омине нас. Та Бог каже, що немає на землі нічого такого, що могло б залишитися прихованим, одного дня воно все ж вийде назовні. Все, що ми робимо – наші рішення, слова, вчинки – оце є те насіння, яке ми сіємо. Навіть коли ми його сіємо потайки. А вся наша доля в кінцевому підсумку є результатом того, що ми в житті насіяли. І це в першу чергу стосується не тільки нашого земного життя, а і нашої долі у вічності.

Також у притчах Ісус навчав про те, що період жнив обов'язково прийде і для всього світу. Бог посіяв у цей знівечений гріхом світ Своє Слово. Мається на увазі не тільки Писання, але йдеться також про Божого Сина Ісуса Христа. Написано, що Він був від початку Словом Божим: *«І Слово сталося тілом, і перебувало поміж нами, повне благодаті та правди.»* (Ів. 1:14). Тобто, на початку нашої ери був посланий Божий Син Ісус Христос у цей світ, який приніс нам Боже вчення, а також приніс Самого Себе у жертву за гріхи людства. Про Себе та про Свою майбутню смерть на Голгофському хресті Він так казав: *«Коли зерно пшеничне, впавши у землю, не вмере, то одне залишиться, а коли умре, то багато плоду принесе.»* (Ів. 12:24). Отже, наш світ є полем, Божий Син – зерном, а спасенні люди – плодом землі. Смерть Христа на Голгофі не була даремною, – через Його смерть отримали життя мільйони людей на землі, які увірували в Божого Сина та послідували за Ним.

Про те, як відбуватимуться останні світові жнива, Христос детально опи-

сав, коли роз'яснював Своїм учням притчу про пшеницю і кукіль:

«Сіях доброго насіння – це Син Людський; а нива – це світ, добре ж насіння – це сини Царства; а кукіль – це сини лукавого;

ворог, що посіяв його – це диавол; жнива – це кінець світу; а женці – це ангели.

Оце ж, як той кукіль збирається та палиться вогнем, так буде при кінці світу цього.

Пошле Син Людський ангелів Своїх, і позбирають вони з Царства Його всі спокуси і всіх, що роблять беззаконня, та й повкидають їх до вогняної печі, – там буде плач і скрегіт зубів.

Тоді праведні сятимуть, як сонце в Царстві Отця свого.»
(Мт. 13:37–43).

Тут Господь попереджає, що буде обов'язковою відплата для всіх людей, це нікого не омине. Бог добрий зовсім не через те, що Він не зважає на гріх. Написано, що Божою добротою проявляється заради нашого покаяння, вона дає нам шанс змінитися і не грішити, щоб не бути покараними. *«Зерно – Слово Боже, що впало в добру землю»* (Лк. 8:15). Людське серце – це прообраз землі, в котрій засівається і народжується добрий плід Слова Божого. Під час жнив на полях спочатку збирають пшеницю, а потім спалюють соломі. Тобто, якщо ти не був добрим зерном у Божому колосі, то ти – суха солома, яка неодмінно буде спалена. В духовному розумінні це означає, що спочатку Богом буде підхоплена Церква із землі, а потім буде звершений Божий суд над жителями, який уподібнюється спалюванню соломи. Саме тому ще через стародавнього пророка Бог дав попередження для всіх людей: *«Минуло жниво, скінчилось літо, а ми не спасенні!»* (Іер. 8:20). Воля Божа, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання істини. Бог хоче, щоб кожен із нас став добрим зерном у Божому колосі, яке Він під час світових жнив збере до Своєї житниці. Адже наближається час, про який сповістив апостол Іван у Книзі Об'явлення: *«Ще інший ангел вийшов із храму і покликнув голосом гучним до Того, Хто сидів на хмарі: «Пошли серпа свого і жни: бо прийшла для тебе година жати, тому що дозріло жниво на землі.»* (Об. 14:15)

Співак Павліна

ЧОМУ Я ВІРЮ?

(продовження, початок в №124 (9))

Роберт А. Лейдло, засновник великої торгової компанії Фармерс Трейдинг Компані, був широко відомий, як процвітаючий бізнесмен. Він народився в Шотландії у 1885 році. Коли Роберту виповнився рік, його батьки емігрували до Нової Зеландії. У 23 роки Лейдло зайнявся бізнесом, пов'язаним з доставкою товарів поштою в місті Окланд. Заснована ним справа швидко зростає в цілу мережу магазинів у багатьох містах Нової Зеландії. Сьогодні це велике підприємство нараховує більше ніж чотири тисячі чоловік.

Турбота про співпрацівників спонукала Роберта Лейдло написати цю книгу як свідоцтво його християнської віри. «Чому я вірю» побачила світ більше як на 30 мовах, що перевищує 50 мільйонів екземплярів. Ця книга допомогла багатьом людям повірити в Бога. Блискучий проповідник та авторитетний лідер, Роберт Лейдло був названий Біллі Гремом «одним з найвидатніших проповідників світу».

(Продовжуємо друкувати уривки з цієї книги – ред.)

Якщо Ісус Христос дійсно Син Божий, то ми можемо бути впевненими у спасінні.

Однак, виникає запитання – чи правда, що він – Син Божий?

Аналізуючи цю проблему, можна зрозуміти лише три припущення:

1. Він дійсно Син Божий;
2. Він – обманщик;
3. Він – душевнохворий.

Але досить згадати випадок з фарисеями, які хотіли спіймати Ісуса на слові і звинуватити Його в брехні, щоб розв'язати всякі сумніви щодо Його божествен-

ної природи (Матв.22:46). Згадайте самі значення і мудрість Його слів, і вам стане зрозуміло, що ні про яку душевну хворобу не може бути й мови.

Крім того, чи можливо мудрістю обманювати людей? Чи чули ви коли-небудь про людину, яка зв'язалася з обманщиками і через це стала чесною і надбала душевної чистоти? Ні! Такого ніколи не було і не буде. Але зате я знаю багато людей, які, прийнявши Христа і пов'язавши з ним своє життя, були піднесені від найнижчих бажань до чистих і високих помислів. Я не можу повірити, що, пов'язавши своє життя з «обманщиком», можна стати кращим.

Я закликаю у свідки весь світ, що Ісус Христос був, у крайньому разі, хорошою людиною. А якщо так, Він був чесним і Його слова про те, що Він – Син Божий, який прийшов у світ спокутувати наші гріхи, є щирою правдою. Так, Він дійсно віддав Своє безгрішне життя за наше спасіння.

Отже, переконавшись, що Святе Писання – незаперечна істина, що Ісус Христос – Син Божий, і що Бог так полюбив мене, що послав Сина Свого спокутувати мої гріхи, щоб звільнити мене від них, зберігши мені як розумній істоті почуття власної гідності, я повинен визнати Ісуса Христа своїм Спасителем.

У деяких читачів може виникнути заперечення: «Якщо вчення Біблії достовірне, то чому не можуть бути достовірними і альтернативні погляди? Чому б нам не піддати і їх подібному аналізу?»

Висловлюючи свої переконання близькому другові, я почув у відповідь: «Так, ти маєш рацію, але я також правильно кажу, хоча дивлюсь на речі по-іншому. Мені здається, що зовсім неважливо, у що вірять люди, головне, щоб вони були щирі у своїй вірі».

Без сумніву, щирість необхідна, але при умові, що наші переконання істинні, а не хибні. Хибні переконання, нехай вони навіть щирі, як правило призводять до загибелі, якщо не фізичної, то духовної.

Біблія не залишає місця для сумнівів. У Євангелії від Івана Ісус каже: «Я – дороба, і правда, і життя. До Отця не прихо-

дить ніхто, якщо не через Мене» (Ів.14:6), а апостол Петро пояснює, що «...під небом нема іншого ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали» (Дії4:12). І якщо ви думаєте, що можете потрапити на небо, обійшовши Христа, ви тим самим стверджуєте, що Він обманював, коли казав, що немає іншого шляху.

Але оскільки цілком очевидно. Що Христос – Син Божий, немає сенсу шукати інший шлях, помимо Нього, спеціально посланого Отцем.

Істинна причина, чому ми намагаємося шукати інші дороги, в тому. Що хресний шлях здається нам принизливим, а ми в серці своєму горді. Але давайте згадаємо, яким був хресний шлях для самого Ісуса:

«Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі! Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе. Приймаючи вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина. Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної. Тому й Бог підвищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я...» (Філ.2:5-9).

Деякі люди вважають, що досить певним чином змінити своє життя і намагатися жити краще в майбутньому, щоб згладити помилки минулого. Вони сподіваються, що завдяки цьому стануть достойними неба. Давайте подивимось, наскільки це так.

Багато цілком нормальних людей хочуть потрапити на небо. Пропонуючи заплатити Богові за майбутнє і повністю забуваючи про свої минулі борги. А в Біблії чітко сказано: «...минуле відновлює Бог» (Екл.3:15). Навіть якщо ми вирішимо, що нам під силу розпочати нове, безгрішне життя, забувши всі помилки минулого, ми все одно залишаємось грішниками.

Згідно закону, встановленому Богом, ні один гріх минулого не може бути забутий, доки людина не розкається в ньому і не заплатить за нього сповна – лише тоді справедливості можна вважати встановленою.

Якщо вбивця, приховавши свій злочин, провадить чесне життя на протязі десяти років, він все одно буде суворо покараний, якщо його викриють. Хоча він нікого не вбив за ті десять років, закон продовжує вважати його вбивцею.

Ховаючи гріхи минулого. Як у думках, так і у справах за тим, що здається нам досконалим життям, ми все одно залишаємось грішниками в очах Бога, для Якого минуле і майбутнє відкриті так само, як і теперішнє, і, згідно Божественного закону, ми повинні усвідомлювати свою гріховність і розраховуватися за всі наші гріхи.

Біблія каже, що лише смерть Ісуса могла викупити гріхи людства: «...ми...примирилися з Богом через смерть Сина Його...» (Рим. 5:10). Ісус Христос, розп'ятий за гріхи світу, є нашим живим Спасителем. Він помер, щоб врятувати нас від покарання за гріхи і воскрес, щоб звільнити нас від влади гріха.

Але чому Христос повинен був померти? Чи не міг Він врятувати нас іншим шляхом? Ні. Людина згрішила, переступивши закон Бога, а покарання за гріх – смерть. Як же міг Христос викупити нас, не сплативши всієї ціни? Адже тоді доплачувати довелось б нам, і чого варте було б викуплення, якби Бог просто забув наші гріхи, не покаравши нас справедливо? Це покарання прийняв на Себе Сам Ісус – Він помер за наші гріхи, чим викупив нас, і тепер закон, згідно якого ми були засуджені, не владний над нами.

В Біблії сказано: «Тож немає тепер жодного осуду тим, хто ходить в Христі Ісусі...» (Рим. 8:1).

Тому неважливо, чи пам'ятаю я свої минулі гріхи. Я не боюсь їх більше, тому що я знаю – мій Спаситель, Ісус Христос, прийнявши смерть на хресті, звільнив мене від влади гріха і подарував мені вічне життя.

На підставі цієї великої жертви, принесеної Ісусом Христом, багато хто вважає, що якщо Христос помер за всіх, то всі будуть спасеними. Проте, це не так., бо Бог сказав, що спасіння можливе для кожного, а не що кожен буде спасений.

Саме так, хоча смерть Ісуса Христа дає можливість спастися всім, хто бажає, – спасеться лише той, хто особисто прийме Його в своє серце, повіривши, що Він помер за нього. Якраз тому я повинен прийняти Христа як свого особистого Спасителя, бо інакше Його смерть не може мені допомогти – так спрагла людина може померти від спраги перед джерелом, якщо відмовиться з нього пити.

(продовження в наступному номері газети)

ВИПРОБУЙ СВОЄ СЕРЦЕ

«Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя.» (Притовісті 4:23)

Критично важливим є спостережати за станом свого серця. В будь – якій галузі є корисним систематичний аналіз та оцінка динаміки процесів. Тим паче варто застосовувати це у відношенні до свого серця. Чому? «Будте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожертви когось.» (1-е Петра 5:8). Друже, нам потрібно чітко усвідомлювати головну мету цього край короткого шляху на Землі... А також розуміти, що є ворог, який буде силкуватися збити нас із цього шляху. Цьому ворогу не так важливо, що саме послугує нашому падінню. Ба більше, це можуть бути звичайні речі, справи або ж захоплення, яким ми дозволяємо займати центральне місце в нашому серці... Місце, яке по праву належить лиш Господу.

«І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю!» (Повторення Закону 6:5)

Маніпуляція ворога полягає в тому, щоб відвести твій фокус від Творця, поступово перетягуючи на престол твого серця другорядні речі.

Розслабся... пошкодуй себе... служіння не так важливо... не читай... Не молися, веселись та служи собі самому, бери все від життя... СТОП!

Якщо ти знаходиш подібні ноти у своєму мисленні, то ти на хиткому ґрунті... Зупинись. Від кого це? Хто вкладає в тебе подібне мислення? Чи нормально християнину переймати світогляд цього світу?

«І побач, чи не йду я дорогою злою, і на вічну дорогу мене попровадь!» (Псалми 138:24)

Що являється твоїм найбільшим скарбом? Як наполегливо ти шукаєш Бога в Його Слові? Чи справді ти прагнеш Його присутності? Чи дійсно живеш, щоб являти Його оточуючим, чи це лиш другорядний придаток твого життя? Нелегкі питання... Проте наскільки важливі!

Будь чесним із собою. Прийди до Господа та дозволь Йому просвітити твою темряву. І якщо ти бачиш проблему, не мирись із нею, не ховайся від правди. Визнання проблеми – ключовий етап для її вирішення.

Проаналізуй, можливо, ти дозволив чомусь гидкому вирости в твоєму серці... Можливо, твій ґрунт закиданий камінням або ж зарослий терням.

Повернись до Отця. Бо він чекає... Чекає твого відкритого серця. Чекає Свою дитину. Чекає, щоб знову мати спільність, щоб підкріпляти тебе та

являти Своє світло через Тебе. Повернись, щоб жити у волі Божій. Щоб твоє життя було сповненим сенсу.

«Верніться, невірні сину, усі ваші відступства Я вилікую! Ось прийшли ми до Тебе, бо Ти Господь, Бог наш!» (Єремія 3:22)

Немає сенсу вдавати із себе того, ким ти не являєшся. Як же важливо БУТИ, а не видаватися! Бути християнином, а не лише ховатися під маскою благочестя.

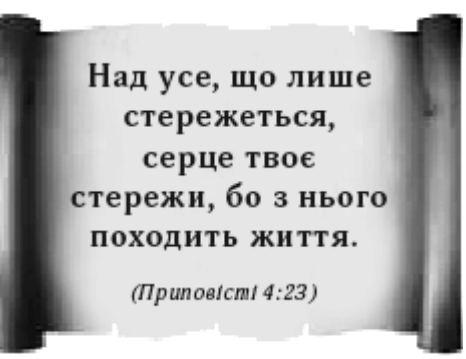
Нехай наші серця будуть відкритими для Божих змін, нехай кожен із нас прагне того, щоб бути зміненим Всевишнім.

Якщо тобі бракує сили, щоб вийти з цього стану самому – звернись до людей з більшим духовним досвідом. Господь дуже часто говорить до нас через людей, сповнених Святого Духа. Лише потрібно мати відкрите серце, щоб прийняти. Не варто закриватися у своїй проблемі. Вирішення приходить до тих, хто його шукає.

Позбудься речей, які відволікають тебе від істинно важливого...

«Відверни мої очі, щоб марноти не бачили, на дорозі Своїй оживи Ти мене!» (Псалми 118:37)

Пильнуй... «Пильнуйте себе, щоб ви не згубили того, над чим працювали, але щоб прийняли повну нагороду.» (2-ге Івана 1:8)

Все, що з тобою відбувається, – не випадковість. Духовна боротьба реальна. І в твоїй волі обирати, чи матимеш ти ресурс, щоб протистояти злу, чи матимеш ти близькість з Господом для своєчасного захисту, чи зневажиш цим і зазнаєш поразки.

«Лише усвідомивши, що життя – це битва, ми зрозуміємо для чого молитва.» (Джон Пайпер)

А коли Господь відновить твоє серце, маючи досвід виходу з хиткого стану, тримайся всіма силами за Господа. Бо лиш в Ньому твоє життя – і нинішнє, і вічне.

Поспіши з ранньої години наповнити своє серце Божим Словом. Пізнавай Його на усіх твоїх шляхах та в зрізі кожної ситуації. Це буде ліками для твоєї душі та гарантією твоєї духовної міцності.

Що б не відбувалося навколо – тримайся за Господа. І нехай Він зміцнить тебе настільки, щоб ти міг підкріпляти й інших.

Благословіння

Марк Лукін
Нефтенбах, Швейцарія

Тема смерті страшна і незрозуміла для більшості людей. Тим більше незрозумілим здається виникнення свята, єдиного дня у році, коли смерть зображують смішною, веселою і барвистою. Якщо взяти всі свята у США, то другий по популярності, по розмаху святкування після Різдва, найнаповненіший ритуалами та традиціями – це Хелловін.

Давайте повернемося у історію і подивимось, звідки бере початок Хелловін. У IV сторіччі до н. е. на території сучасних Ірландії та Шотландії жили язичницькі племена кельтів. Керівну роль у їхніх громадах посідали жреці, яких називали друїдами. Кельти поділяли рік на дві частини: літо та зима. Закінченням літа вважався останній день жовтня, а перший день листопада – початком зими. У ніч переходу від літа до зими кельти влаштовували свято врожаю. Це свято називалось «Самайн». Вважалось, що у ніч з 31 жовтня на 1 листопада межа між світом живих і світом мертвих майже стирається, і душі померлих можуть повертатись на землю. Тому кельти йшли зі своїх домівок, залишаючи у вікнах світло, а на порозі частування на випадок, якщо раптом їх будинок відвідають духи. Самі ж прямували на загальне святкування, де палили вогнища, щоб викликати диявола, проводили дітей та худобу через вогонь та влаштовували ворожіння. Як вважають дослідники, найдавніші з обрядів включали в себе також людські жертвоприношення. Це жахливо! Згодом для жертвоприношення стали використовувати тварин або, навіть, опудало. Кельтські племена вірили, що у цю ніч злі духи могли приходити на землю та лякати людей і навіть позбавляти їх життя. Кельтські жреці радили для недопущення цього вбиратися у нечисть, у бісів, чортів, перевертнів, щоб налякати злих духів, і щоб ті приймали людей за «своїх». Також біля будинків розвішували голови мерців або черепи для того, щоб задобрити нечисту силу. Згодом з'явилась легенда про нечесного Джека, який не попав ані в рай, ані в пекло і змушений блукати по землі, освітлюючи шлях душам, що заблукали, різьбленою ріпою з ліхтарем всередині. Під впливом цієї легенди черепи біля будинків замінили на ріпу, а в Америці стали використовувати гарбуз і називати його «Джек з ліхтарем». Значення цього обряду лишилось те саме: піддобрити нечисту силу або відлякати її.

Цікаво, як язичницьке свято стало і християнським? З приходом католицької церкви на територію, де мешкали кельтські племена, у 601 році Папа Римський Григорій I дав місіонерам наказ: замість того, щоб викорінювати язичницькі свята, їх стали просто «перетворювати» на християнські. Вважалось, що це мало сприяти «християнізації» північної Європи. З цієї ж метою на наступний день після Самайна, кельтського свята врожаю, був призначений «День Усіх Святих», або «All Hallows Day», а вечір до цього дня став називатися «All Hallows Eve», а згодом «Halloween». Та-

ким чином, в кінці VIII ст. Самайн практично «злився» з Днем Усіх Святих. Свято «Halloween» зазнало деяких змін, ввівши в себе і язичницькі обряди, і традиції католицької церкви. Але сутність і дух святкування залишилися колишніми. Пізніше, у середньовіччі, бідні люди ходили напередодні Дня Усіх Святих від будинку до будинку та молились за померлих у обмін на пригощання. З часом це стало розвагою для дітей, які вбирались у атрибутику Хелловіна, брали кошики для солодоців та ходили від оселі до оселі з запитанням: «Солодоці чи капості?». І якщо хтось відмовлявся давати частування, йому робили якусь капость, наприклад, мастили дверні ручки клеєм.

А як святкують Хелловін у наші дні? Багато традицій залишилися незмінними. Люди влаштовують вечірки та «ночі жахів», організовують паради, переодягаючись у відьом та чаклунів, зомбі. А будинки та машини прикрашають символами смерті та п'їтьми, наприклад, павутинням, черепами, скелетами, привидами та гарбузами з вирізаними жахливими «обличчями». Багато хто практикує ворожіння та викликання духів. Для дітей готують гру «Солодоці або капості». Хелловін користується великою

популярністю не тільки серед дорослих, а і серед дітей. Важливо зазначити, що його популярність з кожним роком зростає. Останнім часом це свято відзначається з особливим «розмахом». Щороку тільки у США люди витрачають близько 10 млрд доларів на підготовку до Хелловіна. По всій країні майже 70% населення бере участь у святкуванні. Масштаби та цифри говорять самі за себе.

Деякі християни не бачать нічого страшного у Хелловіні і вважають це свято прийнятним для себе і своїх дітей. Саме цього і прагне диявол. Тут буде доречно навести слова Антона ЛаВея, засновника Церкви сатани: «Я радий, що батьки-християни дозволяють своїм дітям поклонятись дияволу хоча б одну ніч у рік. А колишній сатанист Джон Рамірес у своїй книзі «Роздуми про диявола» пише: «Ми гадаємо, що ми не звершуємо якихось демонічних ритуалів та людських жертвоприношень, та чи знаєте ви, що ви вже пожертвували своїми дітьми духовно, вбираючи їх у відповідні костюми.» Численні діючі чаклуни та відьми признаються, що відчувають особливу силу та доступність демонічного світу у ніч святкування Хелловіну.

Отже, як християнам відноситись до Хелловіну? Кожен християнин знає, що в Біблії можна знайти відповіді на багато запитань. Невже і про Хелловін говориться у Священному Писанні? Давайте розбиратися. З історії свята ми знаємо наступні факти:

Факт 1: Хелловін – це язичницьке свято поклоніння бісам та дияволу. Сатаністи вважають його своїм найголовнішим святом. Деякі називають його днем народження сатани. Церква сатани, святкуючи Хелловін, влаштовує сексуальні оргії, звершує «чорні мессі» з прокляттями та жертвоприношеннями. Біблія говорить: «...те, що в жертву приносять, демонам, а не Богові в жертву приносять. Я ж не хочу, щоб ви спільниками для демонів стали. Бо не можете пити чаші Господньої та чаші демонської; не можете бути спільниками Господнього столу й столу демонського.» (1 Кор. 10:20,21)

Факт 2: Хелловін – це свято п'їтьми.

Святкування не тільки починається з настанням темноти, темнота – одна з головних складових свята. Коли приходила ніч, запалювалось вогнище, а з вогню викликався диявол – цар п'їтьми. А Христос каже: «Я – світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя.» (Ів. 8:12). Часті злочини звершуються вночі, під час п'їтьми. П'їтьма – це символ зла та гріха. Церква повинна битися проти справ п'їтьми та демонічного світу, а не брати участь у святі, присвяченому йому.

Факт 3: Хелловін – свято смерті. У давнину люди через страх перед смертю та вищими силами намагались їх «піддобрити» та ушанувати. Саме тому влаштовувались свята на честь нечистих духів і Хелловін – один з них. Черепи, скелети біля будинків, перевдягання у нечисть – все це данина духам смерті через побоювання, що ті можуть забрати життя, накликати ворогів або зіпсувати врожай. Сьогодні люди святкують смерть, своїми вбраннями та прикрасами прославляючи її. І найстрашніше – що це святкування смерті вважається веселою розвагою, а демонічний світ – жартом. Християни ж святкують життя і вірують в Ісуса, що дає вічне життя. «З рук шеолу(аду – ред.) Я викуплю їх, від смерті їх вибавлю.» (Ос. 13:14). Така обіцянка та віра в Нього дають віру та надію.

Факт 4: Хелловін – свято страху. Зараз вже святкують Хеловін не через страх а на честь його. Влаштовуються цілі ночі страху, де лякають учасників. Молодь (і не тільки) збирається на спільні перегляди фільмів жаху. Наслідки подібних розваг можуть бути дуже плачевними: від нічних кошмарів до одержимості злими духами... Чи хотіли б ви, щоб ваші діти мучились від кошмарів або, не дай Господь, стали одержимими? Біблія каже: «Страхи немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть, бо страх має муку...» (1 Ів. 4:18). Достатньо просто зупинитись і подивитись на всю атрибутику Хелловіну – чи є там щось добре чи божественне? Про кого все це говорить – про Бога чи про диявола? З ким ви себе асоціюєте, беручи участь у цьому святі?

Факт 5: Основні традиції Хелловіна – ворожіння, викликання мертвих, чаклунство. Ворожіння посідає особливе місце у церемонії святкування. Ворожіння на судженого, руни, таро, передбачення майбутнього – все це подається як звичайна розвага. Спілкування з мертвими завжди було особливим ритуалом не тільки у кельтів, але й у християн – католиків перших часів. Мабуть, ця схожість стала додатковим поштовхом до об'єднання християнського Дня Усіх Святих та язичницького Хелловіна. На жаль, практика спілкування з мертвими все ще існує. Але Біблія пише: «А коли вам скажуть: «Запитуйте духів померлих та чародіїв, що цвірінькають та муркають», то відповісте: «Чи ж народ не звертається до свого Бога? За живих питатися мертвих?» (Ісайя 8:19). Висновок стає зрозумілим: тепер, коли ви знаєте історію свята, його атрибутику і значення, питання «Як християнам відноситись до Хелловіну?» більше не повинно бути спірним. Зверніть увагу – як навмисне і дуже вигадливо мішенню цього свята стають діти. Як приманка використовуються ігри, костюми та цукерки. Уявіть, як важко дитині встояти проти таких розваг. Тому навчайте своїх дітей з самого дитинства, розкажіть їм про небезпеку цього свята. Будь ласка, будьте обережні – що ви випускаєте у своє життя. Адже Слово Боже попереджає: «Допевняйтесь, що приємне для Господа, і не

беріть участі в неплідних ділах темряви, а краще й докоряйте. Бо соромно навіть казати про те, що роблять вони потаємно!..» (Ефес. 5:10-12).

Сподіваємось, що ця розповідь була корисною для вас та допомогла розібратися у питаннях святкування Хелловіна.

Богдан Бондаренко,
пастор
Джесксонвіл,
Флорида

(взято з інтернета;

переклад –
Олена Ронжина)

БАТЬКАМ ПРО ДІТЕЙ

А нині ворог зовсім не дрімає,
Ще більше хоче звабити людей,
Активно взявся за усіх дітей
Й на них щоднини стріли направляє.

На допомогу татові чи мамі,
Щоб від гріха дитину вберегти,
Щоб ворога в бою перемогти,
Приходять ось ці правила звичайні:

Найперш за все молися за дитину,
Для неї в Бога мудрості проси,
В молитві ревній руки підноси,
Щоб Бог беріг її у кожну днину.

Навчи дитину шляхом йти
правдивим
Із перших днів, допоки ще мала,
Щоб своє серце чистим зберегла,
Щоб не манив її цей світ зрадливий.

Навчи дитину кожен день молитись,
Зв'язок тримати з люблячим
Отцем,
Дитині в цьому будь завжди взірцем,
Щоб доброго могла від тебе вчитись.

Навчи дитину Господа любити,
Любов і ти у серці бережи,
Своїм життям дитині покажи,
Що на землі найкраще з Богом жити.

Навчи дитину дякувати Богу
За кожен день, прожитий на землі,
За сонце, дощ й достаток на столі,
За радощі, за смутки, за тривоги.

Любов привий дитині до читання,
Щоднини з нею Біблію читай,
Дитину лагідно до Бога навертай,
Щоб мала з Ним приємне спілкування.

Навчи дитину Богу довіряти,
Дитині свою віру передай,
І кожен день її благословляй,
Щоби змогла усе лихе здолати.

Навчи дитину, але й ти учися,
Дитина - відображення батьків.
Тож хай не буде в ній твоїх гріхів...
Трудись, благословляй її, молися.

Віддай свою дитину в руки Бога,
Для Господа дитину посвяти,
Щоби змогла з Ісусом разом йти,
Бо Він - життя, і правда, і дорога.

І не страшні уже ворожі стріли,
Бог збереже дитину й захистить,
І буде пильнувати кожну мить,
Коли Йому дитину Ти довіриш.

Леся Данильчик

ВРОГОДУШ ЛЮДСЬКИХ

диявол,
ворог ваш,
нишпорить
навколо,
мов лев,
який рикає
і шукає, кого
б пожерти

Наш земний світ нагадує величезну порохову бочку, яка може вибухнути будь-якої миті. Скрізь говорять про мир і толерантність, але готуються до війни і проводять військові операції по захопленню судідних земель. Люди живуть у ворожнечі та ненависті, яка роздувається ще більше через засоби масової інформації. На жаль, це не оминає і деяких віруючих людей, які заповнюють своє серце брехливою пропагандою, що викликає в них ненависть до ближнього. Ми не повинні дивуватися жорстокості, брехні та насиллю, які сповідує цей світ під маскуванням добрих намірів, тому що наш світ керується владою диявола, який є ворогом душ людських.

Ісус розповідає нам про реальність та правдивість нашого життя, Він сказав: *«Злодій приходить, щоб грабувати, вбивати й руйнувати. Я ж прийшов, щоб люди мали життя і мали його вдосталь»* (Ів.10:10). Про що Він говорить, про яке життя? Давайте поміркуємо над Його словами. Злодій – це той, хто чинить зло, хто керується владою диявола, навіть якщо він цього не визнає, тому що першим згрішив диявол. Його по праву називають батьком усілякої брехні та найрізноманітніших форм зла, йому під силу навіть приймати образ ангела світла. Він може приходити як друг або добрий дядя, говорити приємні слова заради того, щоб увійти в довіру, а потім підступно вжалити. Так він спокушував Єву, так спокушував Ісуса, так само сьогодні діють і його слуги. Саме під його керівництвом люди грабують, вбивають і руйнують життя мільйонів людей по всьому світу. Ісус, Син Божий, прийшов на землю, щоб повернути людей до справжнього життя, такого, яким його задумав наш Го-

сподь. Що ж означає мати життя вдосталь? Слово «вдосталь» можна доповнити такими синонімами, як «надзвичайне, неперевершене, особливе та небувале, у всій його повноті». Це те життя, яке тебе задовольняє та приносить радість, робить тебе успішним та мудрішим, в якому все на своєму місці, бо відбувається воно згідно плану Божого. Тому кожен, хто звертається до Ісуса, отримує від Нього даром повноцінне життя в мудрості Божій, яке вільне від гріховного рабства. Кожен, хто приймає Ісуса в своє серце, завдяки Божій благодаті збагачується усіляким благословенням Христовим, як для духа, так і для тіла. Тільки Господь може допомогти нам побудувати якісне, справжнє і міцне суспільство, збудоване на любові і повазі один до одного.

Коли Господь створив всесвіт, то написано: *«і подивився Бог на все, що створив, і побачив, що все воно вельми добре»* (Буття 1:31). Бог подивився на результат Своєї кропіткої праці і був задоволений тим, наскільки добре та чудово все вийшло. Думаю, нам знайомі ці відчуття, коли ми робимо якусь роботу і викладаємо в неї максимум зусиль та часу, тобто викладаємось на повну, а в кінці маємо чудовий результат, який тішить око та сповна винагороджує нас за тяжкий труд. Так ось, коли Бог створив землю та небо, тваринний світ та рослинний, створив людину, Він насолоджувався тим, що все вельми добре, немає жодного зла на всій землі, все бездоганно. Наш Господь – Творець всього доброго, тому що Він є Любов. Його сутність – це найвища доброта. Апостол і брат Ісуса Яків нагадує нам в своєму посланні: *«Брати і сестри мої любі, не дозволяйте обдурювати себе. Кожен добрий і довершений дар приходить згори, від Отця, Який створив усі світила небесні. Бог є постійним і незмінним»* (Як.1:16-17). Все, що робить Бог в нашому житті, є добрим та довершеним. У Бога немає незрозумілих та помилкових рішень, які вимагають доопрацювання та втручання з боку людини. Навпаки, багато вчених та розробників користуються наочним посібником бездоганного творіння Божого при конструюванні власних виробів.

Отже, коли зло трапляється в нашому житті, ми не маємо жодного права звинувачувати Бога у тому, що відбувається.

Бог не є творець зла, тому і не несе жодної відповідальності за злі вчинки та їх наслідки. Творцем зла є диявол, що спокушає людей на зло, тому відповідальність розділять з ним ті, хто піддається його спокусам та виконує його лихі наміри. Так само як відповідальність за злочинні накази несуть рядові солдати разом з їхніми командирами. Апостол Яків роз'яснює нам: *«Щаслива та людина, яка стоїть перед спокусами і залишається непохитною, бо як подолає їх, то дістане вінець життя вічного, якого Бог обіцяє тим, хто любить Його. Ніхто у спокусі не повинен казати: «Це мене Бог спокушає». Бог не має нічого спільного зі злом. Він ніколи нікого не спокушає. Спокушають людину її ж власні бажання, які зваблюють і затягують її. Тоді бажання породжують гріх, а гріх, як утвердиться, породжує смерть»* (Як.1:12-15). Тут Слово Боже звертається до віруючих людей, які звільнилися через кров Христа від влади гріха, щоб самостійно обирати свій шлях іти за Господом, виконуючи Його волю. Бог застерігає нас відповідально ставитись до власних бажань, щоб не давати ворогу скористатися нашими слабкостями на зло. Та для повної перемоги над собою нам потрібен Ісус.

Але будьмо готові, тому що ворог душ людських ненавидить Бога і людей, а особливо тих, хто іде за Христом, тому апостол Петро попереджає нас: *«Будьте обережні й пильнуйте, бо диявол, ворог ваш, нишпорить навколо, мов лев, який рикає і шукає, кого б пожерти. Опирайтеся йому, будьте дужими у вірі своїй»* (1-е Пет.5:8-9). Іноді в житті трапляються люди, які поллюють пхати свого носа в чужі справи і нишпорити серед людей, вишукуючи різні недоліки. Тож уявіть собі, що диявол в тисячі разів більше поллює нишпорити в людських життях, ніколи не відпочиває і відпустку не бере. Він нізачо не заспокоїться, доки не винищить останню людину на землі. Його мета полягає в тому, щоб Божий план спасіння не спрацював, і жодна людина не отримала вічного життя з Богом. За тисячі років сатана не змінився, його тактика незмінна, хоч і методи бувають різні. Він, як лев, виходить на полювання, використовуючи його тактику залякування та введення в оману. Диявол завжди намагається нас налякати та ввести в панічний стан, щоб ми відчували себе слабкими та безпорадними,

бо коли жертва не здатна чинити опір і здалася, нею легше заволодіти і керувати. Є тільки один шлях, як протистояти ворогу, про що пише Яків: *«Тож підкоріться Богу. Спротивляйтесь дияволу, і він утече від вас»* (Як.4:7). Перш за все потрібно примиритися з Богом, тому що Бога він боїться, а людей ні. Слово Боже каже: *«Діти мої любі, ви належите Богу і перемогли тих лжепророків, адже Бог, Який в вас, – більший, ніж диявол, який у світі»* (1-е Ів.4:4). Диявола неможливо перемогти самостійно, використовуючи фізичну силу. Він є дух і перемогти його можна лише у духовній боротьбі, коли за нами стоїть Сам Господь і вся Його сила і міць. Завдяки Христу ми можемо його перемогти, бо хоч він і сильний та підступний ворог, він вже переможений через смерть і воскресіння Ісуса Христа. Сатана втратив свою безмежну владу в головах людей, тому що відкрилась істина Божа для спасіння кожного віруючого в Ісуса, хто довірився в Його святі руки і йде за ним. Ісус розбрав диявольську брехню та вигадки через непохитну істину справжнього життя, дарованого нам Богом. В цілому війна вже виграна нашим Господом, залишилися локальні сутички та бої в розумі та сприйнятті кожної людини. Ісус приніс перемогу всьому людству, але багато людей відмовляються прийняти свободу Христа, продовжуючи жити під брехливим впливом лукавого. Впродовж часу диявольська брехня перетворюється на справжні твердині в головах людей, роблячи їх неспроможними відгукнутися на поклик істини. Навіщо дивуватися, якщо в більшості країн читання Біблії в садочках чи школах заборонено, зате дозволено в тюремних установах.

Тож необхідно підкоритися Богові, але в жодному разі не підкорятися пропаганді лукавого, бо людина, що склала руки і перестала боротися за своє життя стає легкою здобиччю сатани. Той, хто не зрозумів істини Божого спасіння, завжди буде безпорадним і введеним в оману, тому наступний крок після примирення з Богом – це прийняття Божої істини для твердого спротиву дияволу. Тільки істина Слова Божого розбиває твердині брехні в нашому розумі, допомагаючи нам звільнитися від поганих звичок і неправильного образу життя. Ісус сказав: *«Ви пізнаєте істину, і вона принесе вам визволення»* (Ів.8:32).

Костянтин Скобелев

Я - Світло,
а ви не бачите Мене;
Я - Шлях,
а ви не ідете за Мною;
Я - Істина,
а ви не вірите Мені;
Я - Життя,
а ви не шукаєте мене;
Якщо ви нещасливі, то не звинувачуйте Мене!

Я – Вчитель,
а ви не слухаєте Мене;
Я – Господь,
а ви не скоряєтесь Мені;
Я – ваш Бог,
а ви не молитесь Мені;
Я – ваш найкращий Друг,
а ви не любите Мене.

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ ПОКАЯТИСЬ, ТО ПОМОЛІТЬСЯ ЦІЄЮ МОЛИТВОЮ

«Владико Господи, що створив небо і землю, і море, і все, що в них! Ти послав Сина Свого Ісуса Христа в цей світ заради нашого спасіння. Ти віддав Його на страту за гріхи наші, щоб Ісус викупив нас Своєю кров'ю. Я усвідомлюю, що я грішний (грішна) і що відплата за гріх — смерть. Я каюсь у всіх своїх гріхах та відрікаюсь від них. І прошу Тебе, Боже, прости мене в Ім'я Ісуса Христа, Сина Твого. Я приймаю Тебе, Господь Ісус, як свого особистого Спасителя і приймаю спасіння, за яке Ти заплатив Своєю власною кров'ю. Я вірю, що Ти вмер на хресті Голгофському за мої гріхи та воскрес із мертвих для мого виправдання. Будь моїм Господом та доведи мене до святих небесних осель. Прийми мою молитву до престолу милості та благодаті Твоїєї. Я дякую Тобі, Господь Ісус, що Ти прийняв мене, ввійшов у моє серце та зробив мене новою людиною. Амінь!»

Дай собі шанс – звернись до Бога

Запрошуємо Вас на богослужіння, де Ви можете почути Слово Боже і де помоляться за вас.

Адреса: м. Вінниця, вул. Левка Лук'яненка, 13. ПТ – 19:00, НД – 10:00,18:00.

Нашу газету можна прочитати на сайті <http://church-logos.org/> Евангельская церковь «LOGOS» Варшава

Коли прочитаєте газету – не викидайте; будь ласка, передайте її іншим

ЯКЩО ВИ БАЖАЄТЕ ПІДТРИМАТИ НАС ФІНАНСОВО АБО ВІДПРАВИТИ ВІДГУКИ ПРО ГАЗЕТУ, ТО ЦЕ МОЖНА ЗРОБИТИ ПО НИЖЧЕВКАЗАНИХ АДРЕСАХ.

Свідцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації Серія KB № 20494-10294ПР

Електронна адреса: christiannewspaper2017@gmail.com Поштова адреса: м. Вінниця, вул. Стрілецька-101, кв.4

Засновник та гол. редактор: Ісоян Карен Григорі Коректор: Олена Ронжина, Відповідальний редактор: Костянтин Скобелев

Наш рахунок в ПРИВАТБАНКУ для гривневих надходжень (благодійних внесків) – № рахунку: 26205880550147 МФО 305299, ОКПО 14360570 Вф ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Призначення платежу: Благодійні внески Для зарахування карту № 5168 7574 0249 7244 Ронжина Олена Анатоліївна

Надруковано: ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед», м. Вінниця, вул. Чехова 12а, тел.: (0432)55-63-97. Зам.2320710 Наклад: 1000 примірників.